

تاریخ نظریه: 1398/12/17
شماره نظریه: 7/98/1490
شماره پرونده: ح 89-1/3-0941

استعلام:

زوجه‌ای در راستای وصول مهریه منزل مسکونی متعلق به همسر خود را به عنوان مال معرفی نموده است. زوج در ابتدا مدعی شده منزل مسکونی را به مادرش فروخته است سپس مادرش نیز این ملک را به همسر برادر وی واگذار نموده است. زوجه با طرح دعوی ابطال معامله صورتی قرارداد خریدار اول و دوم را باطل نموده است. و پس از قطعیت دادنامه مبنی بر تعلق ملک به زوج، زوج مدعی مستثبات دین بودن منزل است؛ در حالی که در این ملک سکونت نداشته است. آیا با توجه به انکار اولیه زوج نسبت به مالکیت و با لحاظ عدم سکونت زوج در آن جزو مستثبات دین محسوب می شود؟

پاسخ:

با عنایت به بند الف ماده 24 قانون نحوه اجرای محکومیت‌های مالی مصوب 1394 و تبصره یک آن، منزل مسکونی محکوم‌علیه در صورتی جزء مستثبات دین تلقی می‌شود که اولاً، علی‌الاصول محل سکونت بالفعل محکوم‌علیه باشد و ثانیاً، منزل مسکونی در حد نیاز و شأن عرفی محکوم‌علیه در حالت اعسارش باشد. بنابراین در فرض سؤال انکار اولیه محکوم‌علیه مبنی بر عدم مالکیت منزل مسکونی متنازع‌فیه، در تشخیص مستثبات یا عدم مستثبات دین بودن منزل مسکونی تأثیری ندارد.